

In de namiddag komt er tamelijk veel bewolking opzetten en ook de wind wakkert aan, maar het blijft droog

Het volgende dorpje dat ik aandoe is Velefique. Het ziet er een tamelijk groot dorp uit, maar volgens mijn gegevens zou er hier geen slaapgelegenheid zijn. Ik doe toch maar navraag in het gemeentehuis, maar helaas, er is inderdaad geen slaapgelegenheid. Dan maar verder stappen naar het voorziene einddorp.

De waterbevoeiingskanaaltjes uit de Moorse tijd zijn nog intact, maar er staat geen water in. Men gebruikt deze kanaaltjes nu om er een waterdarm in te leggen. Indien er wel water in de kanaaltjes zou zijn, dan kunnen de mensen wiens tuin er aan paalt hun tuin laten bevoeien door, zoals op de foto hierboven te zien is, een plaat of steen uit de wand te schuiven.

De vijgencactus is een veel voorkomende wilde plant in Spanje. Sommige variëteiten zijn zelfs wintervast. De rode vruchten zijn vijgachtig, vandaar de naam. Sommige variëteiten hebben zeer smakelijke vruchten waar onder andere confituur van gemaakt wordt. Andere soorten worden enkel gebruikt als veevoeder.

Mijn einddorp vandaag is Castro de Filabres. De eerste persoon die ik er tegen kom spreek ik aan. Er zijn geen hotels of hostals, maar deze man is toevallig wel de eigenaar van een Casa Rural (vakantiehuiswoning) en toevallig heeft hij ook nog de sleutel bij. Wij gaan meteen

naar de woning, iets verderop. Het is een nieuwbouw met twee slaapkamers. Alles is er tiptop in orde. De man vraagt 60 euro, maar ik bied maar 20 euro. De man maakt kuis- en dweilbewegingen en geeft een ganse uitleg in het Spaans, maar ik begrijp er niets van. Ik vraag hem terug of hij akkoord gaat met 20 euro en ja, hij gaat akkoord. Hij gaat met mij alle ruimtes van de woning af. Er is centrale verwarming en de eigenaar zet alle radiatoren op de hoogste stand. En hij blijft maar ratelen, maar ik begrijp er niets van. Hij maakt mij ook duidelijk dat er in elke ruimte een aircotoestel hangt. Ook dat toestel produceert warmte, legt hij mij uit. En meteen zet hij alle afstandsbedieningen van de airco's op 30°, dan is het vlugger warm, zegt hij. Nu wil ik de mensen ook niet uitbuiten en ik geef deze brave man 30 euro in plaats van de afgesproken 20 euro. Hij neemt het geld aan, maar hij snapt het niet. De Spaanse waterval breekt terug los. Hij gaat terug naar de woonkamer en kijkt naar het briefje dat op de tafel ligt waarop de afgesproken 20 euro op staat. Met gestrekte armen komt hij in mijn richting, met in de ene hand het briefje van 20 en in de andere hand het briefje van 10 euro. En maar ratelen. Ik doe hem teken dat hij alles mag hebben. Nu snapt hij het. Hij valt net niet op zijn knieën van dankbaarheid. Ik snap nu ook heel goed hoe moeilijk de mensen het hier hebben. En ik vermoed dat het in een land als Griekenland nog veel erger moet gesteld zijn. De mensen kunnen hier iedere euro hard gebruiken.

Vrijdag 17 februari 2012

- Van : Castro de Filabres 1.010 m
- Naar : Tabernas 425 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 6 uur

Ik heb gisterenavond, voor het eerst in lange tijd, een warm ligbad genomen. Ik heb ook al mijn was gedaan. Ik heb de was met de hand gedaan. Er stond wel een wasmachine, maar ik geraakte er niet aan uit hoe ik dat ding diende op te starten. En gisterenavond, nog voor ik slapen ging, was al mijn was al gedroogd op de radiatoren. Vandaag een lichte dag. Het is bijna de ganse dag dalen. Ik neem 's morgens nog een warme douche en vertrek dan ook wat later. Ik leg de sleutel van de deur buiten onder de afgesproken steen.

Op de achtergrond vijf Casa Rurals waarvan ik er één heb gebruikt voor één nacht.

De laatste etappe van de GR 244. Ik eindig in Tabernas waar ik ook begonnen ben. Reeds van bij aanvang zie ik dat het terrein over gaat in woestijnachtig gebied. De verwachting in Spanje is dat de Tabernaswoestijn, maar ook het woestenachtige gebied bij Zaragoza, zich de komende tientallen jaren als gevolg van de klimaatsverandering die nu al tot verdroging leidt, verder zal gaan uitbreiden. Maatregelen om zich hiertegen te wapenen, zijn overigens al genomen. Op dit moment is de provincie Almeria, waarin de woestijn zich bevindt, wereldwijd al het gebied waar de grootste hoeveelheid zoet water uit zee wordt gewonnen door middel van ontziltingsinstallaties.

De meeste sinaasappelbomen die ik tegenkom zijn zo goed als kaal, daar de pluk al achter de rug is. Op de achtergrond zijn het geen sinaasappels, maar citroenbomen. Citroenen worden later geplukt.

Op mijn pad ligt het skelet van een dier. Is het van een vos, een kat, een hond of enig ander dier? Ik moet het antwoord schuldig blijven. Ik weet het niet.

Ik passeer ruïnes van een gebouw. Ik vermoed dat het een oude graan- of korenmolen is geweest. De gemetste bakken hebben vermoedelijk dienst gedaan om de zakken meel van de verschillende klanten op te slaan.

Iets verderop tref ik nog een oud bouwwerk aan. Ik weet niet precies wat het is. Heeft het dienst gedaan als woning of was het meer een opslagplaats of een koelkelder?

Nu ik terug richting Tabernas ga, kom ik terug in woestijnachtig gebied. Deze cactussen hebben het blijkbaar behoorlijk te verduren gekregen door de droogte.

Voor het eerst kom ik deze cactussoort tegen. Cactussen kunnen goed overleven in de woestijn. Als het al eens regent, slorpen de wortels van de cactussen heel wat water op en slaan dit water op in hun stammen voor later gebruik. De stekels van de cactus zijn eigenlijk zoals bladeren op de bomen. Doordat de stekels kleiner zijn dan bladeren verliezen ze ook minder vocht. De stekels hebben nog een voordeel voor de cactus; het houdt dorstige beestjes op een afstand.

Ik kom nu terug in de echte woestijn van Tabernas. Let op de roofvogel boven de rotsen. Hij is te ver af om juist te kunnen zien wat het is. Hoog in de lucht zie ik het verschil niet tussen een gier en een arend. Maar beide soorten vliegen hier rond.

In dit gebied regent het gemiddeld slechts vier dagen per jaar.

Ik huur een kamertje voor twee dagen in een hostel in Tabernas. In Tabernas zelf is er niet veel te zien. Het is er totaal niet toeristisch. Tabernas maakt wel veel reclame over het feit dat Mini-Hollywood op hun grondgebied ligt. Dit klopt wel, maar het ligt wel zowat 5 km buiten het dorp. Er is zelfs geen openbaar vervoer van Tabernas naar Mini-Hollywood omdat Mini-Hollywood langsheen de autosnelweg ligt en je kan er dus enkel maar komen via een afrit aan de autosnelweg. Tabernas is ook tamelijk vuil en er zijn veel hangjongeren en sociale woningbouw.

Zaterdag 18 februari 2012

- Van : Tabernas 425 m
- Naar : Tabernas 425 m
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 8 uur

Thuis heb ik op de kaart gezien dat er in de woestijn van Tabernas een aantal ruïnes staan vermeld. Ik heb daar enkele waypoints gezet en trek vandaag de woestijn in zonder echt een route te volgen. Er staan trouwens geen routes op mijn kaart in het woestijngedeelte. Ik zie wel wat het geeft. Ik doe de tocht zonder rugzak. Van zodra de zon op komt, ben ik al op stap.

Ik volg eerst een paar kilometers de bredere kloven. Maar om naar mijn waypoints te kunnen gaan, dien ik kleinere zijkloven in te gaan. Het probleem is dat je soms op het einde van zo'n kleine zijkloof niet meer weg kunt en dan heb je twee keuzes: of je klautert er uit, maar dan ben je al min of meer aan het rotsklimmen, of je keert terug.

Af en toe klauter ik uit de kloof en probeer via de bovenzijde verder te geraken. Meestal lukt dit echter maar voor een paar honderd meter en dan word je omsingeld door grote en kleine kloven en kun je niet anders dan terug af te dalen in een kloof om verder te geraken. Persoonlijk vind ik dit wel een toffe belevenis. Je weet nooit wat je te wachten staat.

Hier krijg je de indruk dat je een grote afstand kunt afleggen over een vlak gedeelte. Maar niets is minder waar. Al na een honderdtal meter word ik terug omsingeld door kloven en kan ik niet anders dan af te dalen in één van de vele kloven.

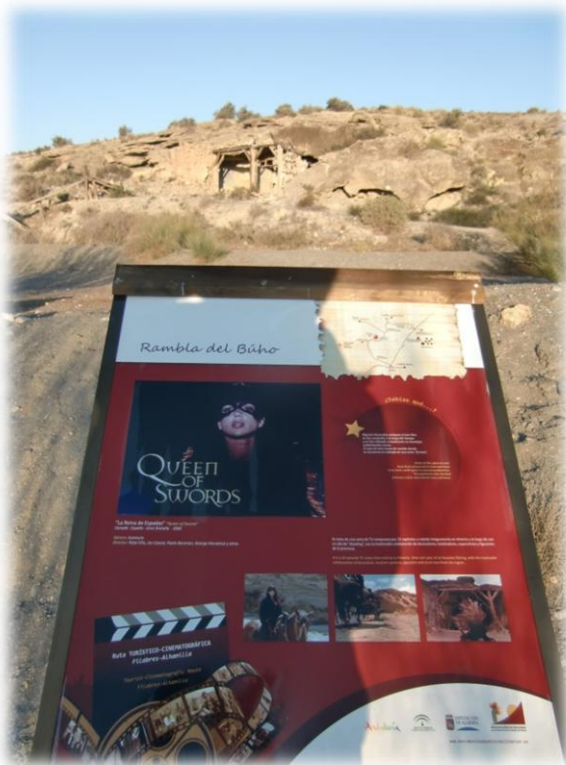

Als de holen groot genoeg zijn, tref je er menselijke bewoning aan.

De ruïnes die ik op de kaart had gevonden blijken ruïnes te zijn van oude filmsets. In de buurt van elke ruïne vind je een paneel met wat uitleg over de film, enkele foto's van de filmfragmenten en een summier kaartje dat je min of meer aangeeft waar de volgende ruïne zich bevindt.